

vistnok vilde blive det mest økonomiske at dyrke Muslinger paa Heden og Svampe i Vandet, eller hvorledes jeg nærmere udtrykte det, maa jeg dertil sige, at det i Virkeligheden er min Mening den Dag i Dag, fordi jeg anser Ideen om Musling- og Svampeavl for en ganske forkeret Idé. Jeg tror ikke paa den, og ud fra denne Opfattelse er det, jeg har udtalt, at det ærede Medlem hurtigst naaede et Resultat, hvis han dyrkede Muslinger paa Heden.

Første Næstformand (K. M. Klausen):

Det 17de Medlem for Hovedstaden har Ordet for en kort Bemærkning.

Vilhelm Rasmussen: Jeg kan selvfølgelig takke det ærede Medlem, naar han udtalte den Tro, at jeg har de bedste Hensigter. Jeg vil føje en Tak til, fordi han gør Forsøg paa at være vittig, det er ikke store Sager, han præsterer, men jeg er taknemmelig selv for smaa Bidrag i den Retning. Hvad selve Sagen angaar, vil jeg hævde, at naar det ærede Medlem tror, det er et rentabelt Foretagende for private at opdyrke Hedestrækninger ved Motordrift — og jeg har Grund til at tro, at det ærede Medlem mener, der vil kunne indvindes 50 000 Kr. netto ved hans Foretagende — fremgaar deraf med absolut Sikkerhed, at det er rigtigt, at Staten som et samfundsmæssigt Foretagende gør et forberedende Arbejde i den Retning. Staten kan gøre dette Arbejde til Gavn for hele Befolkningen, uden at den behøver at tjene en eneste Øre paa Sagen.

Gerhard Nielsen: Det ærede Medlem fra Frederikshavn (Thomas Larsen) rettede en Tak til Ministeren for offentlige Arbejder, fordi Nordjylland nu var blevet betænkt med en bedre Toggang. Jeg vil gerne slutte mig til denne Tak, men vil tilføje, at det vilde glæde os, navnlig Aalborgerne, meget, om der snart kunde komme et fortløbende Eksprestog om Morgenen. Naar vi skal rejse om Natten fra København til Aalborg over Land, skal vi fra Aarhus standse ved hver Station Nord paa. Det betyder, at den Hovedpost, som kommer med Tog fra Hovedstaden, kommer forholdsvis sent til Aalborg. Det generer Forretningsfolk og Blade ikke saa lidt; ikke mindst de sidste vilde sætte megen Pris paa, om denne Hovedpost kunde komme til Aalborg en Tid tid før. Dette vil naturligvis ogsaa betyde en tidligere Ankomst til Stationerne længere Nord paa.

Dernæst vil jeg omtale et Forhold indenfor Statsbanerne. Statsbanerne har i

en betydelig Aarrække paa Stationerne beskæftiget en Del Ekstraarbejdere. Disse har udført det Arbejde, som de er blevet sat til, og mange har gjort det meget samvittighedsfuldt. Nu er Statsbanerne i Færd med at foretage en Ændring i dette Forhold, idet disse Folk erstattes med fast ansatte Arbejdere. Det er sikkert en prisværdig Forandring, kun skulde den maaske være foretaget for adskillige Aar siden. Samtidig sker der imidlertid dette, at de Ekstraarbejdere, som har været beskæftigede ved Stationerne, bliver overflødige, og for mange af dem er dette naturligvis en meget ubehagelig Forandring. I saadanne Tilfælde burde man tage Hensyn til de Folk, der har været beskæftigede en Aarrække ved Statsbanerne, og gøre, hvad man kunde, for at beholde dem indenfor Banernes Tjeneste, forsaavidt det overhovedet er forsvarligt.

Den skete Forandring har foraarsaget, at adskillige af disse Ekstraarbejdere søger fast Ansættelse ved Statsbanerne, men i Almindelighed lykkes det ikke for dem. Der er saaledes en Ekstraarbejder ved Arden Station, som har været ansat der siden 1ste November 1906, altsaa i 13 Aar. Han var ved sin Ansættelse 28 Aar. Han har den bedste Lov paa sig fra alle Sider. I de sidste Aar har han arbejdet som fast Mand ved Pakhuset og paa egen Haand forestaaet Indlevering og Udlevering af Gods og Afkontrolering. Han indsendte Ansøgning til Statsbanerne om fast Ansættelse bilagt med udmærkede Attester fra Stedets Førstelærer og Sognefogden om, at han var en fuldt ud hæderlig, stræbsom og ædruelig Mand. Hans Ansøgning var ledsaget af en anbefaling fra Stationsforstander Nyholm, under hvem han blev ansat ved Stationen. Denne skriver om den paagældende Ekstraarbejder, at det er en Mand, som han kan anbefale paa det bedste. „I de ca. 11 Aar, i hvilke han har arbejdet under min Ledelse, har han vist sig som et hæderligt og stræbsomt Menneske, villig til og paapassende ved sit Arbejde, flink og høflig overfor Publikum“ o. s. v. Denne Mand havde naturligvis med disse Attester det bedste Haab om at blive ansat, men Ansøgningen blev sendt tilbage fra andet Distrikt i Aarhus med en Paategning, der lyder saaledes: „Da den paagældende ikke opfylder de for Antagelse stillede Betingelser med Hensyn til militær Uddannelse, kan Ansøgningen ikke imødekomes.“

Jeg vil gerne henstille til Ministeren for offentlige Arbejder, om det ikke snart var paa Tide at faa denne Betingelse fjernet. Det er jo sikkert, at det at have